

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 469/2020
03.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Обренова, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину К 787/17 од 20.01.2020. године и Кв 107/20 од 20.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2020. године, већином гласова, донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Обренова, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Зрењанину К 787/17 од 20.01.2020. године и Кв 107/20 од 20.02.2020. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину К 787/17 од 20.01.2020. године обавезан је окривљени АА да законским наследницима покојног оштећеног ББ, ВВ и ГГ исплати трошкове кривичног поступка у износу од 256.500,00 динара, које су законски наследници покојног оштећеног имали поводом ангажовања пуномоћника у предмету Основног суда у Зрењанину К 787/17, на рачун њиховог пуномоћника, адвоката Бранислава Станића, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Зрењанину Кв 107/20 од 20.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Стевана Обренова, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Стеван Обренов због повреде

закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да иста преиначи, тако што ће у целости одбацити захтев за накнаду трошкова пуномоћника законских наследника, као неблаговремен.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Наиме, основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним одлукама о трошковима поступка учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП односно неправилно примењена одредба члана 262. став 2. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Зрењанину К 787/17 од 10.09.2019. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1038/19 од 20.11.2019. године, окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања од три године, не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 87.174,37 динара на рачун Основног суда у Зрењанину, а у износу од 148.558,38 динара на рачун Основног јавног тужилаштва у Зрењанину, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Надаље, из списка предмета произилази да је одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова поступка пуномоћника законских наследника покојног оштећеног, првостепени суд, а затим и другостепени (одбијајући као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења), обавезао окривљеног да истима исплати трошкове кривичног поступка које су имали поводом ангажовања пуномоћника у предмету Основног суда у Зрењанину К 787/17, у износу од 256.500,00 динара, на рачун њиховог пуномоћника. Из образложења побијаних решења произилази да су нижестепени судови своје одлуке донели сходно члану 262. став 2. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, имајући при томе у виду да је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим и да има обавезу да законским наследницима покојног оштећеног накнади трошкове кривичног поступка, које су имали поводом ангажовања пуномоћника.

Међутим, Врховни касациони суд налази да су у конкретном случају, нижестепени судови поступили противно одредби члана 262. став 2. ЗКП доносећи одлуку о трошковима супротну правноснажној одлуци – пресуди Основног суда у Зрењанину К 787/17 од 10.09.2019. године, којом је окривљени оглашен кривим због предметног кривичног дела и обавезан на плаћање судског паушала и трошкова кривичног поступка суду и ОЈТ у Зрењанину, у напред наведеним износима.

Дакле, првостепени суд је пресудом одлучио о обавези плаћања трошкова и њиховој висини и то за три врсте трошкова (паушал суду и трошкове кривичног поступка суду и ОЈТ) у смислу члана 262. став 1. ЗКП. Према одредби члана 262. став 2. ЗКП, посебним решењем се може одлучити само о висини трошкова, а не и о обавези плаћања трошкова, јер се о тој обавези одлучује само пресудом, како императивно налаже одредба члана 262. став 1. ЗКП.

У конкретном случају о обавези плаћања трошкова оштећенима није одлучено пресудом, па је стога правноснажним решењем којим је накнадно – након доношења пресуде, обавезан окривљени да оштећенима плати наведени износ трошкова, повређена законска одредба члана 262. став 1. и 2. ЗКП, односно учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Наиме, Врховни касациони суд налази да у предметном поступку, није могуће обавезати окривљеног на плаћање трошкова кривичног поступка законским наследницима покојног оштећеног, обзиром да је свака одлука о трошковима кривичног поступка, која је другачија од одлуке о трошковима донете у правноснажној пресуди, супротна правноснажној судској одлуци којом је већ одлучено које трошкове кривичног поступка је окривљени обавезан да плати и колики је износ тих трошкова, посебно имајући у виду што правноснажном пресудом није остављена могућност накнадног утврђивања других трошкова, чак ни њихове висине, у смислу члана 262. став 2. ЗКП.

Због учињене повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, укинуо побијана решења и предмет вратио првостепеном суду, на поновно одлучивање.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић